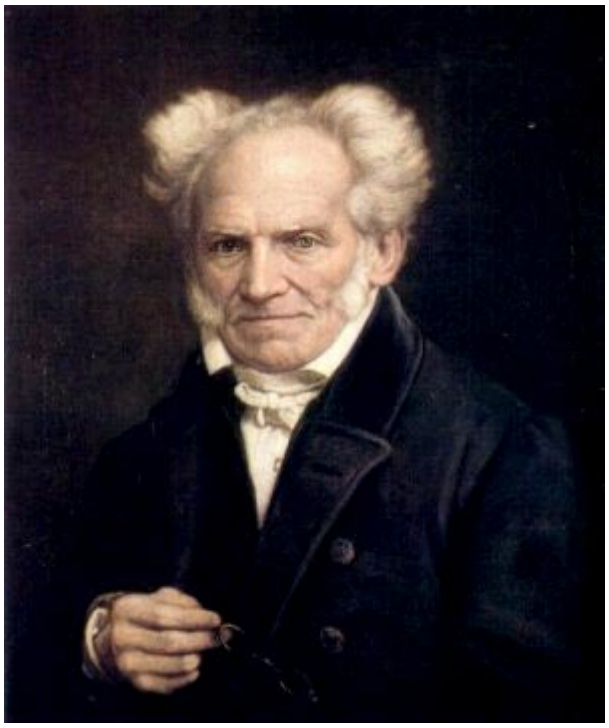
26.09.2018 г. / 06:09:42

Истинската история

Окултизма на националсоциализма - IV та част

Хитлер и Ницше са били вдъхновени от философията на Артур Шопенхауер.

Първите пробиви в „християнските“ ценности на Хитлер идват именно по линията на познанието, което той черпи от философията на Шопенхауер и най-вече на неговата известна книга „Светът като воля и представа“. Шопенхауер е първият значителен германски философ, който изучава задълбочено и всестранно големите религиозни, мистични и философски учения на Изтока. Този философ отрича, че Бог може да се превъплъти в човешка форма и замества концепцията за закономерността в природата и живота с онова, което той нарича „слепите усилия на волята“. Според Шопенхауер човешкото мислене не е в състояние да разкрие истината и само реалният свят е истинската физическа среда за силата на волята.

Той пише, че волята е в основата на всички неща. До появата

на човека имаме световна воля, а с появата му волята става представа. Тази воля е ирационална, без цел и посока, извън времето и пространството, извор на гигантска енергия. Тази воля може да бъде усетена в силата на природата. При човека това е волята за осъществяване на различни желания, което прави живота страдание, защото щом задоволим едно наше желание, веднага се появява ново (няма Бог Творец, небесни сили, праведни хора, рай, християнски морал и ценности – б.р.).

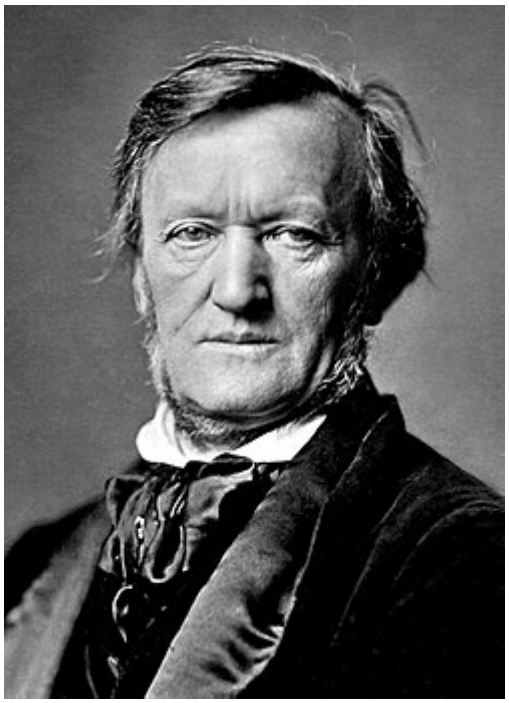
Самият Шопенхауер се смята за будист; будисткото влияние е осезаемо в творчеството му.

Не случайно, по-късно, най-известния пропаганден филм за Адолф ще бъде наречен „Триумф на волята“ (на немски: Triumph des Willens).

Тази аскетична по дух философия прави силно впечатление на Хитлер. Самият този факт представлява наистина едно чудно проявление на някаква скрита от погледа ни воля, извираща от **тъмния духовния свят**. Може би тази невидима сила е и причината за неговите волеви усилия, проявени в младостта му, и именно тази „скрита воля“ го насочва към изучаването на произведенията на Шопенхауер и Ницше, които превъзнасят източния начин на мислене и мистиката.

Хитлер се впечатлява от Ницше и поради неговите яростни обвинения срещу унищожаването на жизнеността на гордите и неразделени германски племена от „отровните пипала“ на юдаизма, маскиран като християнство.

Митическото съзнание, смята той, е това, което би могло да възвърне гордостта на немците, би ги събудило да вършат велики дела.

Друг вдъхновител на мистичното чувство у Хитлер е композиторът Р. Вагнер. Той композира музиката на четири последователни опери, сюжетът за които служи една древна немска сага, озаглавена „Песен за Нибелунгите“ (на немски Niebelungenlied). Неин автор е неизвестен поет и трубадур, живял и творил в края на XII век. В тази сага са събрани и драматизирани митове, представени в оперите на Вагнер под общото название „Пръстен на Нибелунгите“.

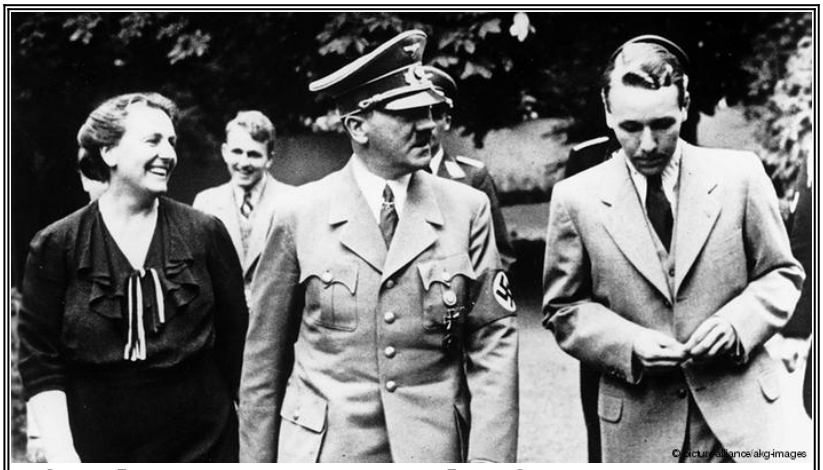
Драматизираните от Вагнер езически легенди имат за цел да повдигнат самочувствието на хората в тяхната борба срещу „боговете“. Например в последната опера от „Пръстена на Нибелунгите“, наречена „Залезът на боговете“ (на немски Götterdämmerung) се разказва как алчността за злато на един от езическите богове (бог Один) опустошава в пламъци неговия дворец Валхала (Walhalla), след една ожесточена битка между боговете и хората.

„Рихард Вагнер, отбелязва Т. Рейвънскрофт, „се опита да съчетае стихове от Шекспир с музика на Бетховен“. **Той гледа на себе си като на пророк, предопределен да пробуди германците за величието на техните предци и превъзходството на кръвта на тяхната раса.** Той сравнява алчността за злато в „Залезът на боговете“ с „трагедията на модерния капитализъм и духа на еврейското лихварство“, които, твърди той, заплашват да унищожат германския народ.

Ницше се е срещнал с Рихард Вагнер в Лайпциг през 1868 г. и с неговата жена Косима. Възхищава се и на двамата, и по

време на престоя си в Базел, често посещава къщата на Вагнер. Семейство Вагнер допуска Ницше до най-интимният им кръг и се радват на вниманието, което той отдава на началото на Байротския фестивален театър.

Гост на същия фестивал и също така добър приятел на наследниците в семейство Вагнер е и самият „фюрер“:

Адолф Хитлер с Уинифред Вагнер и Виланд Вагнер, Волфганг Вагнер е на заден план, при откриването на фестивала в Байройт през юли 1938 г.

Вагнер умира през 1883. Четиридесет години по-късно зетят на композитора Хюстън Стюарт Чембърлейн и снахата Уинифред Вагнер превъзнасят Хитлер като новия Парсифал и спасител на Германия. Силният образен език, мистиката на езическата германска героика на Вагнер и най-вече неговата неприязън към евреите вдъхновяват Хитлер. Известно е, че с есето си "Юдаизмът в музиката" Вагнер проправя пътя на антисемитизма в буржоазните среди.

С мистичните (езическите) аспекти на произхода на германците се занимава и едно баварско окултно общество, чиито член е бил и самия „водач“.

От него той черпи и идеята за символа на райха:

Езическото сборище се нарича „Туле“ и основано от Фрейхер Рудолф фон Зеботендорф (1875-1945) през ноември 1918 г. в Мюнхен. То представлява илюминатска ложа, прикриваща организация на пангермански, патриотични, фьолкиш (националистични; шовинистични) съюзи. Първоначалното име на обществото е "Studiengruppe für germanisches Altertum". Твърдението, че се занимават с изследването на старогерманска литература, много напомня за създадения през 70 –те години на XVIII в., в същата тази Бавария, от евреина йезуит и професор по философия Йохан Адам Вайсхаупт (1748 – 1830 г.), първи илюминатски орган - „Тайният съюз на мъдростта“ (на немски: Geheimen Weisheitsbund), който съществува като ЛИТЕРАТУРЕН клуб И ОСИГУРЯВА ЛЕСЕН ДОСТЪП НА СТУДЕНТИТЕ ДО ЦЪРКОВНОКРИТИЧНА ЛИТЕРАТУРА (ТОЕСТ БОГОХУЛНА КНИЖНИНА – б.р.). Гербът на ордена е СЪЩО ЕЗИЧЕСКИ СИМВОЛ – това е „бухалът на Минерва“, римската богиня на мъдростта.

Das
verbesserte System
der
Illuminaten
mit allen
seinen Graden und Einrichtungen.
Herausgegeben von
Adam Weishaupt
Herzoglich Sachs. Goth. Hofrath.
Hic situs est Phaeton, currus auriga paterni;
Quem si non tenuit, magnis tamen excidit ausis.
Ovid. Met. B. 2.
Neue und vermehrte Auflage.
Frankfurt und Leipzig,
in der Grattenauerischen Buchhandlung. 1788.

А литературата с която се занимават тези клубове е наистина стара, богохулна и окултна, която им дава знанията и „мъдростта“ на древните езически жреци, как да призовават бесове (наречени от езичниците „богове“).

В идеите на „Туле“ са съчетани националистични предвоенни традиции от пангерманистичните кръгове с окултно-езически расистки схващания. Централата на Туле се помещава в Мюнхен в хотела "Четири годишни времена" на братята Валтершпил.

Völkischer Beobachter

Albert Leo Schlageter
zum Gedächtnis

Trauertag

Обществото разполага със собствен вестник "Münchener Beobachter" (Мюнхенски наблюдател), който от август 1919 г. излиза под името "Völkischer Beobachter" (Национален наблюдател) и от декември 1920 г. СТАВА СЕДМИЧНИК на Националсоциалистическата немска работническа партия (NSDAP). Предисторията на „Туле“ е свързана с основаните през 1912 г. масонски ложи „Германски орден“ и „съюза Чук“ (и двете формирования са във връзка с шовинистичния „Пангермански съюз“). В социално отношение хората в обществото са журналисти, поети, професори и военни. Сред тях са бъдещи ръководни представители на NSDAP като Рудолф Хес, Алфред Розенберг, Готфрид Федер, Макс Аман, Ханс Франк и Дитрих Екарт. Емблемата на организацията е пречупен кръст с меч, а мотото й гласи: "Gedenke, daß Du ein Deutscher bist. Halte dein Blut rein!" (Помни, че си германец. Пази кръвта си чиста!).

Много от членовета на „Туле“ се сближават с Антон Дрекслер, работещ в мюнхенския жп-парк, за да им служи като връзка с работническата класа.

Дрекслер основава DAP (Deutsche Arbeiterpartei – Германска работническа партия), по-късно станала NSDAP (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei - Националсоциалистическа германска работническа партия). Като част от окултното „Туле“, Хитлер става и един от първите членове в DAP. Според самия Зеботендорф, през 1933 г., "към Туле Хитлер се присъединява в самото начало, а после негови членове първи се присъединяват към политическата му партия".

Името „Туле“ е заимствано от легендарен свещен остров с развита цивилизация високо на север, загубен от хилядолетия. За него се споменава от Плиний, Тацит и Плутарх. В древногръцката митология там е едно от обиталищата на боговете – Хиперборея.

Смята се, че там са живеели свръхсъздания, гиганти, които са притежавали невероятни възможности. В „Песента на нибелунгите” те спят под „тевтонските планини”. От друга страна, членовете на обществото Туле под влияние на теософското учение са вярвали, че тайните на боговете, от които произлизат истинските арийци, са пазени от същества, които също обитават вътрешността на Земята.

Тук идва важния момент, в който да се разкрие от къде Хитлер взема идеята за „арийската раса“!

Авторът Никълъс Гуудрик-Кларк, в своя труд „Окултните корени на нацизма“, методично разкрива как демоничното съчетанието между езически басни, окултни практики, теософия, будизъм и хиндуизъм успяват да повлияят нацистката идеология и в крайна сметка на съдбата на целия свят след Втората световна война. **Писателя идентифицира делото на Елена Блаватска като начало на съживяването на европейския и американския окултизъм в края на 19 век.** В своята книга „Тайната доктрина“ (голяма част от която е плагиатство от по-ранни мистични и хиндуистки учения), Блаватска въвежда мита за цикли в историята на Вселената, във всеки от които светът се населява от определена раса. **Петата от тези раси, арийската, се превръща в основа на расистката теория на нацистите в Третия райх.**

Според Блаватска в „Тайната доктрина” арийците са били свръхнадарени хора, оцелели от Атлантида (които пък са наследници на хиперборейците). Те спят в пещерите на Тибет и с тях би могло при определени условия да се направи връзка. Така успелите днешни хора ще могат да създадат раса от нови „свръхнадарени човеци”. Според теософите в тайната са посветени и тибетските лами.

Това са причините за организираните от райхсфюрера на СС Хайнрих Химлер, експедиции до Тибет. Търсят се активно връзки на германската нация с предците и от по-висш произход. Хитлер и Химлер създават специален отдел към СС за осъществяване на тези контакти – това е спомената и неслучайно наречена „Аненербе” (родова памет – нем.).

Една от тези експедиции от 1939 г., е документирана в пропаганден немски филм "Тайнственият Тибет", излязъл през 1943 г. Командир на СС частта е бил Ернст Шефер, член на института Аненербе. В групата е участвал и известният австрийски алпинист Хайнрих Харер. Експедицията протича през август 1939 година, на територията на днешен Тибет. В задачите и е включено: - Задълбочено да бъдат изучени рунически и санскритски текстове; - Набавяне на тибетски текстове и документи, свързани с Ваджраяна и знания за паранормални явления; - Изследване на връзката между тибетците и арийците чрез измерване на черепите им; - Намиране на начини за установяване на контакт с Шамбала; - Установяване на контакти с последователи на предбудистки вярвания и религии; - Установяване на контакт с тулпа или тулку - тибетски водачи, за които се смята, че имат способността съзнателно да се прераждат; - Посвещаване на СС персонал в церемонията Калачакра тантра. Предполага се, че придобитите знания биха спомогнали за установяване на статут на Хитлер като духовен водач на Райха.

Експедицията се завръща в Германия с пълен комплект от тибетските будистки текстове Кангюр (108 тома), няколко мандали, както и предполагаем документ, отнасящ се до арийската раса. Всички те са съхранени в архивните библиотеки на Аненербе, а някои от тях - лично от Хитлер и

Химлер. След поражението на Нацистка Германия във Втората световна война тези данни са иззети от съветската армия, и изпратени в Ленинград и Москва. Някои от немските изследвания са останали в Тибет, където по-късно са иззети от Китай (по време на комунистическата инвазия) и американски войски. Всички резултати от експедицията са засекретени.

Руски военни твърдят, че при завземането на Берлин откриват телата на около хиляда тибетски лами в един храм в източните предгradия на столицата.

Масовите окултни ритуали са типични за диктаторския режим. Например запалените огньове около пълните със членове на партията стадиони и многохилядните факелни шествия са добре обяснени в описанието на древните езически празници: „Зурванизмът е езическа огнена религия, като огънят е смятан за земна форма на небесния огън на слънцето и затова е почитан с различни ритуали. По сходен начин чрез българските огнени обичаи - Сирни, Сурва, Жив огън, се почита огънят, като участващите в тези обреди палят огньове за здраве и правят **факелни шествия**.“ (ЗА КУКЕРСТВОТО - Николай Николов); - „Всяка пролет,.. започвали великите тържества в чест на Озирис, Изида и Хор... Площадите се изпълвали с ликуващ народ, огромни весели шествия се движели от място на място... **осветители размахвали фенери, факли и свещи, макар тържествата да били през деня**.“ (Здравко Петров, Цветан Стоянов - Мъдростта на древните митове); - „Животното се заколва ритуално, пречиства се под влиянието на огъня и се консумира колективно. Той е дар, предназначен за „боговете” с цел закрила, да се осигури възраждането на природата и полагане на новия живот през пролетта. Колкото до Хеката, то трудно може да се съди за ритуалите и обредите, свързани с нея. **Изобразените факли в ръцете ѝ предполагат извършването на обичай, свързан със запалването на**

огньове или факли.“ (НИНА ТРИФОНОВА КАЛФОВА - Оброчни плочки от региона на Одесос - Култови практики и художествени особености). Подобни мерзости извършвани от нечестивите са описани и в житията на светиите.

Съвременните тоталитарните култове са мащабни практики, спонсорирани и осъществени под вещото ръководство на юдомасонските ложи и отдавна всатанения Синедрион. Те копират езическите ритуали и култове, паралел на които може да се открие в обожествяването на гения на предците и най-вече на държавния вожд – римските императори, фараоните на Египет и другите деспотични източни обществени системи, където това е ставало и приживе.

Има и мъченици – каквито са т.нар. загинали „борци за народа“, за „новата власт“ и т.н., с многобройните кино и литературни животоописания и панагерици, с паметниците – мартириуми, с тиражираните портрети и бюстове, с паметните места, музеи и мемориали, оброчища, храмове, с факлените шествия, манифестации и походи-поклоннически пътувания, с наименуването на населени места и обществени обекти на мъртви и живи герои. Партийните членове са като рицари в своеобразен орден, от тях се изисква висок морал, жертвоготовност и да служат за образец на другите. Тези партии-ордени имат младежки и дори детско-юношески подразделения – хитлер югенд, пионери, балила, харцери и т.н.

Фокусът на културите е партийният вожд, фюрер, учител. Според концепцията той е божествено непогрешим и полага лично и денонощно грижи за хората, неговите знания и компетентност са безкрайни и спасителни за народа. Тоталитарните култове са по-скоро монотеистични, обожествен е само лидерът – „пророкът“, докато на т.нар. герои се дължи поклонение като верни последователи на

„пророците“ (Маркс, Енгелс, Мао, Хитлер), но те нямат свръхестествени възможности – единствено вождът има такива, а следващият лидер се приема за своеобразна инкарнация на предходния: Сталин – Ленин, Ким Чен Ир – Ким Ир Сен и т.н. „Пророкът“ трябва да се държи безсмъртен и след биологическата му кончина бива балсамиран и излаган на показ за непрестанни поклонения в храм-мавзолей. Последното място е свещен център на култа с балсамирания вожд – там живите му наследници застават на каменните трибуни над тялото му, с това доказвайки легитимност, приемат военни паради и шествия-манифестации на праведното население.

Адолф Шикългрубер Хитлер, д-р Йозеф Гьобелс, Ернст Рьом, националсоциалистическите идеолози и пропаганда развиват своя оригинална мащабна култова практика. Вождът естествено и тук е обожествен, има и мъченици за „новия ред“ и „новия свят“ жертва пред „олтара на 1000-летния райх“ на германската нация. Очаква се раждането на „новия свръхчовек“. Организират се факелни шествия, аутодафе – на клади се горят книги. Функционерът Хорст Весел – убит от комунисти през 1930 г., е скромен за целта персонаж и е обявен само за герой-мъченик, но за сметка на това е изграден колосалният партиен култов комплекс в Нюрнберг с жертвеници, олтар на родината и т.н. (затова и наказателният процес след войната е именно там).

Викингските, тевтонски и арийски митологизации са гръбнакът на култа. Неговата мистика и окултизъм стигат дотам, че както казахме, Химлер праща СС експедиции в Непал и Хималаите да търсят махатми и арийски тайни.

Самия основен символ на райха представлява древно бесовско суеверие.

Думата свастика идва от санскритското □□□□□□□□ (свастика), което означава предмет, носещ щастие или предвещаващ добро, и по-точно отличителен знак, който се поставя върху предмет или човек, за да носи късмет. Думата е съставена от представката су- (сродна на гръцкото ευ-), означаващ добър, добро, и -асти – езикова абстракция на корена ас 'да бъда'. Така се получава свасти, което означава благосъстояние. Наставката -ка служи за образуване на умалителни, и свастика буквално означава малко нещо, свързано с благосъстоянието. Може да се каже, че свастика, грубо казано, означава щастлив амулет.

Сред най-ранните култури, използвали свастиката, са неолитните култури на Югоизточна Европа и цивилизацията на Долината на Инд.

Другия символ – орела, е копиран от преторианската гвардия на езическата римска империя.

В споменатата книга на Гуудрик-Кларк, той разглежда възникването на анти-еврейска, анти-християнска и пан-германска идеология и нейното развиване до „политическа религия“.

ДА, НАЦИОНАЛСОЦИАЛИЗМА ПРЕДСТАВЛЯВА ПОЛИТИЧЕСКА РЕЛИГИЯ, ОКУЛТНА СЕКТА, КОЯТО ИМА ЗА ЦЕЛ ДА ЗАМЕНИ СПАСИТЕЛНАТА ХРИСТИЯНСКА ВЯРА, ЧРЕЗ „ГАЛЕЩИ СЛУХА“ ТЕОРИИ ЗА ЛЕГЕНДАРНИ РАСИ И ГЕРОИ, БОГОИЗБРАНОСТ, СВЕТЛО БЪДЕЩЕ, СИЛНИ ЛИДЕРИ, НОВ (ПСЕВДО) МОРАЛ И Т.Н. (МНОГО ОТ ТЯХ СРЕЩАНИ И В ДРУГАТА ЦИОНИСТКА ДОКТРИНА - КОМУНИЗМА).

Водача на тази нова (всъщност възродена) религия е „фюрера“, а основен негов помощник и главен неин „богослов“ и теоретик на райха е Алфред Розенберг. Официално той е определен, като главен идеолог на националсоциализма.

Например, по време на престоя му в затвора, след осъждането му за участието в Бирения пуч, Адолф Хитлер възлага на Розенберг да ръководи НСДАП.

Той ръководи външнополитическото направление на партията. Хитлер му възлага да наблюдава цялостния контрол в Райха върху обучението по партийно строителство и възпитанието в националсоциалистически дух. Розенберг ръководи и Централния научноизследователски институт по въпросите на националсоциалистическата идеология и възпитание.

И тук, както и при Хитлер, произхода, както и самата фамилия говори, е доста съмнителен. Журналиста Франц Зел, който пребивава в Тилсит, Прусия, прекарва една година в търсене в латвийски и естонски архиви, преди да публикува през 1936 г. отворено писмо с копия до Херман Гьоринг, Йозеф Гьобелс, германският външен министър Константин фон Нойрат и други, обвиняващ Розенберг, че няма "капка немска кръв", която тече във вените му. Зел пише, че сред предците на Розенберг са само "**ЕВРЕИ**, латвийци, монголци и французи". В резултат на отвореното си писмо, Зел е депортиран от литовските власти на 15 септември 1936 г. Неговите твърдения са повторени в изданието от 15 септември 1937 г. на Ватикана L'Osservatore Romano.

Розенберг става един от ранните членове на Германската работническа партия (по-късно НСДАП) - присъединил се през януари 1919 г., осем месеца преди Адолф Хитлер, който идва през септември. Според някои историци, той също е член на Общество Туле, заедно с Екарт, въпреки че Никълъс Гудрик-Кларк твърди, че са само гости. След като Völkischer

Beobachter става вестник на нацистка партия през декември 1920 г., Розенберг става негов редактор през 1923 г.

Като главен расов теоретик на нацистката партия, Розенберг ръководи изграждането на човешка расова "стълба", която оправдава расовата и етническата политика на Хитлер. Алфред поставя на върха бялата арийска раса. Той промотира скандинавската теория, която разглежда нордиците като "господстваща раса", която е по-висша от всички останали, включително и от други арийци (индоевропейци).

НОВАТА ВЯРА, КОЙТО ТОЙ СЪЗДАВА, А ВОДАЧА ОДОБРЯВА, Е НАРЕЧЕНА „РЕЛИГИЯ НА КРЪВТА“. Тя е описана във фундаменталния му труд „Митът на XX в.“ и се основава на вродените подбуди на скандинавската душа да защитава своя благороден характер срещу расовата и културна дегенерация. **Той вярва, че това е въплътено в ранните индоевропейски религии, а именно древноевропейски (келтски, германски, гръцки, римски) езически, зороастрийски и ведически хиндуизъм.**

Той отхвърля християнството поради неговата универсалност, доктрината му за първоначалния грях (поне за германците, които той обявява, че са се родили благородни), и за ученията му за безсмъртието на душата. Публично Розенберг осъжда деградацията на християнството поради еврейското влияние. Следвайки идеите на Чембърлейн, той осъжда това, което нарича "отрицателно християнство" (православните елементи в протестантските и католическите църкви), и говори за някакво "положително" християнство.

В книгата си той пише „Църквата трябва да бъде църква на кръвта, а не църква на вярата или църква на убежденията... Човешката кръв пренася душата на

расата. Ако погледнете назад в езотеричните традиции на Запада, ще откриете, че кръвта винаги е била смятана за носител на духа. Тя е свещена субстанция, която поддържа както физическия живот на човека, така и духовния“. „Днес се раждат нови митове, тези за кръвта. Вярването, че божествената същност се определя чрез кръвта са хилядолетно наследство.“

По време на Втората световна война, Розенберг очертава бъдещата политика на хитлеристкото правителство спрямо религията в Германия, с 30-точкова програма за германските църкви. Сред тях основните са:

- Националната райхска църква в Германия ще претендира за изключителен контрол над всички църкви

- Публикуването на Библията ще бъде преустановено

- Разпятия, Библии и светии трябва да бъдат отстранени от олтарите

- Mein Kampf ще бъде поставена на олтарите като "за германската нация и следователно за Бога най-свещената книга"

- Християнският кръст ще бъде премахнат от всички църкви и ще бъде заменен със свастиката.

През януари 1934 г. Хитлер назначава Розенберг за културен и образователен лидер на Райха.

Дори еретическия Sanctum Officium на Ватикана препоръчва книгата на Розенберг да бъде включена в Index Librorum Prohibitorum (списък на книгите, забранени от Католическата църква).

Символ на сатанизъм и човеконенавист е една от най-мракобесните дивизии на СС, не случайно наречена „Мъртвешка глава“.

Нейният символ може да се види и в други масонски подразделения, включително и при обществото „Череп и кости“, чиито член е бил един от най-големите спонсори на Хитлер – Прескот Буш (бащата на Д. Буш старши). Дивизията е създадена в периода 16 октомври – 1 ноември 1939 година в град Дахау, Германия, като моторизирана пехота. В нейния състав влизат части, занимаващи се с охрана на концентрационни лагери.

Много от частите на СС и Вермахта извършват масови клането в завзетите територии. Например в Гърция, където по това време живеят все още доста православни хора, има описани избивания на цели села, най-известните сред които са в Комено, Калаврита и Дистомо.

„На 10 юни 1944 в Дистомо е извършено едно от най-жестоките военни престъпления по време на Втората световна война. В отговор на партизански нападения членове на отрядите Вафен-СС от 4-та СС полицейска танково-гренадирска дивизия избиват 218 мъже, жени и деца. Според свидетелствата на оцелелите германските войници са преминавали от врата на врата и са избивали безпощадно. Днес костите на жертвите, сред които е имало дори деца на няколко месеца се съхраняват в построения преди около 20 години мавзолей, който се намира на един от хълмовете над селото. Снимката на Мария посреща посетителите на Музея на жертвите на нацизма, където се намират и снимките на жертвите, както и на хората, наредили тяхната екзекуция. Жители на селото разказаха, че тя все пак се е съвзела от преживения шок да стане свидетел на убийството на майка си и други членове на семейството и успяла да създаде свое и да отгледа две дъщери. Жената е починала преди няколко години.“ (в-к Грийк рипортър)

„При клането в Комено през август 1943 година нацистите избиват над 300 души, сред които и много жени и деца. През декември 1943 година войници от СС избиват в Калаврита почти 500 мъже, а през юни 1944 година в Дистомо са екзекутирани над 200 мъже, жени и деца.“ (Франкфуртер Алгемайне Цайтунг).

На 20 октомври 1941 г. в с. Ано и с. Като Кердилия германците арестуват 222 мъже, принуждават ги да изкопаят масов гроб и ги разстрелват пред очите на семействата им, а после изгарят селата с църквите. На 24 октомври, в Месовоуно те избиват 165 човека и изгарят селото. На 25 октомври в землището на Килкис, окупаторите избиват 96 мъже и изгарят селата Клеисто, Кидония и Ампелофито.

Има много други регистрирани случаи.

Общо избитите от окупационните войски цивилни гърци за целия период на войната са около 578 000 души, КОЕТО Е ПО СЪЩЕСТВО ГЕНОЦИД. При наказателните акции срещу дадено село, германците са изгаряли всички къщи и СА ВЗРИВЯВАЛИ ЦЪРКВАТА. Само в на о. Крит след войната са установени 106 изгорени или полуразрушени села и много масови гробове.

Ето един нагледен пример от Русия: Това са руините на

създадената ПО ЧУДЕСЕН НАЧИН първа и централна църква "Успение Богородично" в Киево-Печерската лавра, след взривяването ѝ от ЕЗИЧНИЦИТЕ НАЦИСТИ на 3 ноември 1941 г. Преди разрушаването ѝ, под ръководството на **райхскомисара (същата сатанинска титла, като на съветските и днешните евро комисари)** Ерик Кох е осъществена масова кражба и извозване на ценностите от църквата, ВКЛЮЧИТЕЛНО И НА ЧУДОТВОРНАТА И НЕРУКТВОРНА ИКОНА "УСПЕНИЕ", ПОДАРЕНА ОТ САМАТА БОГОРОДИЦА НА ХРАМА. Защо безбожниците разрушават целенасочено точно тази църква, се вижда от чудния начин на построяването ѝ и от думите на Богородица казани на строителите: "- АЗ САМА ще дойда в построената от вас църква и ЩЕ ЖИВЕЯ В НЕЯ." ВИЖТЕ ИСТОРИЯТА НА ТАЗИ ЧУДНА ЦЪРКВА ТУК.

В края на войната, идеолога на райха, юдеина ционист Розенберг е заловен от съюзническите войски и изправен пред съда в Нюрнберг.

Признат е за виновен в заговор за извършване на престъпления срещу мира и човечеството, осъден на смърт чрез обесване и екзекутиран.

ТАКА НЕЩАСТНО ЗАВЪРШВА ЗЕМНИЯ ЖИВОТ НА

ПОРЕДНИЯ БОГОХУЛНИК, ЗА ДА ПРОДЪЛЖИ ВЪВ ВЕЧНИТЕ МЪКИ НА АДА, ВОДЕН ОТ СВОЯ „ВОДАЧ“ И ТЕХНИЯ НЕВИДИМ ГОСПОДАР.

Източници:

- Артур Шопенхауер, Съчинения в 4 т., София : Захарий Стоянов, 2008 – 2013

- Nietzsche F., Die Philosophie im tragischen Zeitalter der Griechen, München: Verlag d. Nietzsche-Gesellschaft, 1923

- проф. Божидар Палюшев „СВЕТОВНАТА КОНСПИРАЦИЯ 3“

- William Main. MAGIC REALISM. // "Fidelity" Magazine, 12/1994.

- Окултните корени на нацизма: Тайни арийски култове и тяхното влияние върху нацистката идеология: Ариософите от Австрия и Германия, 1890-1935 (The Occult Roots of Nazism: Secret Aryan Cults and Their Influence on Nazi Ideology: The Ariosophists of Austria and Germany, 1890-1935) е книга от Никълъс Гуудрик-Кларк (Nicholas Goodrick-Clarke)

- Nicholas Goodrick-Clarke. 2002. Black Sun: Aryan Cults, Esoteric Nazism and the Politics of Identity. New York University Press

- Carrie B. Dohe. Jung's Wandering Archetype: Race and Religion in Analytical Psychology. London: Routledge, 2016

- „Колко "Хитлер" има у Вагнер“ - Рик Фулкер

- „Тайната доктрина“ - Елена Блаватска

- Жан Робен, Hitler l'Élu du dragon: reinaissance du nazisme ésoterique, Editions de la Maisnie, France (1°edition), 1987

- Staff (March 2008) "Szell, Franz (fl 1936-1937): correspondence regarding Alfred Rosenberg" (catalog entry) Wiener Library Quote: "Franz Szell, an exiled Hungarian journalist apparently resident in Tilsit, Lithuania spent more than a year in the archives in Latvia and Estonia researching Alfred Rosenberg's family history with a view to publishing the open letter, 936/1."

- Gugenberger, Edouard (2002) Boten der Apokalypse. Visionäre des Dritten Reichs. Vienna. p.196

- „Митът на XX век“ (Der Mythus des 20. Jahrhunderts) – А. Розенберг

- International Military Tribunal: The Defendants

- The nazi occupation of Greece, 1941-44: An endless list of crimes, atrocities and bloodbaths - Pierre Kosmidis

buditeli.info © 2017